

Sygn. akt IV Cz 367/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2013 r .

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Dorota Curzydło (spr.)

Sędziowie: SO Henryk Rudy

SO Mariola Watemborska

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku J. O., M. B. i J. K.

z udziałem J. B., T. B. i Gminy Miejskiej L.

o ustanowienie służebności

na skutek zażalenia wnioskodawców na postanowienie Sądu Rejonowego w Lęborku z dnia 6 maja 2013 r. sygn. akt I Ns 218/13

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie

Sygn. akt IV Cz 367/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Lęborku zawiesił postępowanie na podstawie art. 180 § 1 pkt 4 k.p.c. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia wskazał, że wnioskodawczyni J. O., M. B. i J. K. domagają się ustanowienia służebności gruntowej na rzecz każdorazowego właściciela działki numer (...) położonej w L. przy ulicy (...) ich wniosek został oddalony postanowieniem Sądu Rejonowego w Lęborku z dnia 18 października 2011 roku. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 15 marca 2013 roku wydanym w sprawie IV Ca 87/13 uchylono ww. postanowienie i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lęborku . W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy w Słupsku zwrócił uwagę na konieczność ustalenia, czy zostało zakończone przez Wójta Gminy (...) postanowienie o rozgraniczenie nieruchomości stron postępowania. Wskazał Sąd Rejonowy, że po przekazaniu mu sprawy wystąpiono do Wójta Gminy (...) z zapytaniem, czy zostało już zakończone postępowanie dotyczące rozgraniczenia nieruchomości oznaczonej numerem działki (...) z nieruchomościami oznaczonymi numerami działek (...). Z informacji uzyskanej od Wójta Gminy (...) wynika, iż wymienione postępowanie nie zostało jeszcze zakończone. W tych okolicznościach Sąd zawiesił postępowanie.

Z postanowieniem nie zgodziły się wnioskodawczyni, które wniosły o jego uchylenie. Zarzuciły, że Sąd uznając, że sprawa nie powinna być rozstrzygnięta dopóki Wójt Gminy (...) nie zakończy rozgraniczenia nieruchomości oznaczonej nr działki (...), pominął fakt, iż potrzeba rozgraniczenia nieruchomości powstaje, gdy granice gruntów nie zostały ustalone albo stały się sporne. Przytoczyły orzecznictwo związane z rozgraniczeniem nieruchomości oraz wskazały, że zawieszenie postępowania znacznie pogarsza stan techniczny budynku wnioskodawcy.

W odpowiedzi na zażalenie uczestnicy wnieśli o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wydając zaskarżone postanowienie Sąd pierwszej instancji nie uchybił przepisowi art. 180 § 1 pkt 4 k.p.c. W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że Sąd Rejonowy ponownie rozpoznając sprawę związany jest oceną prawną i wskazaniem co do dalszego postępowania wyrażonymi w uzasadnieniu orzeczeniu sądu drugiej instancji (art. 386 § 6 k.p.c. z wz. Z art. 13 § 2 k.p.c.). W uzasadnieniu postanowienia z dnia 15 marca 2013 r. sygn. akt IV Ca 87/13, którym sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania, Sąd Okręgowy wskazał, że by ustalić zakres służebności konieczne jest ustalenie aktualnego przebiegu granic między nieruchomościami, a następnie precyzyjne określenie zakresu służebności. Skoro przed organami administracyjnymi toczy się postępowanie rozgraniczeniowe to prawidłowo uznał Sąd pierwszej instancji, że w okolicznościach rozpoznawanej sprawy rozstrzygnięcie sprawy o ustanowienie służebności zależy od wyniku sprawy o rozgraniczenie .

Wobec zarzutów postawionych w zażaleniu wskazać należy, że cytowane przez skarżące orzeczenie Sądu Najwyższego, w którym akcentuje on że ustalenie granic powinno nastąpić według stanu prawnego, odnosi się do postępowania o rozgraniczenie. Podkreślić należy, że postępowanie w sprawie o rozgraniczenie jest postępowaniem swoistym, gdyż jego wszczęcie może nastąpić wyłącznie w drodze postępowania administracyjnego (art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne, jedn. tekst: Dz.U. z 2005 r. Nr 240, poz. 2027). Jedynie wówczas, gdy strona jest niezadowolona z przebiegu granicy ustalonej decyzją o rozgraniczeniu i gdy nie dojdzie do zawarcia ugody lub nie ma podstaw do wydania decyzji o rozgraniczeniu, sprawa podlega przekazaniu do rozpoznania przez sąd (art. 33 ust. 3 i art. 34 ust. 2 cytowanej ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne). Dopiero w tym postępowaniu możliwe jest dokonanie rozgraniczenia stosownie do kryteriów przewidzianych w art. 153 k.c. (w tym kryterium stanu prawnego) na podstawie wszelkich dowodów, które są dopuszczalne w postępowaniu sądowym. Zatem w sytuacji, gdy granice staną się sporne - jak ma to miejsce w rozpoznawanej sprawie - niedopuszczalne byłoby ustalenie tych granic przez sąd w toku sprawy o ustanowienie służebności.

Z przytoczonych wyżej względów Sąd na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako bezzasadne.